

[Povlsen.]

truffet en overordentlig elskværdig og jævn Mand, som taltalte ham i høj Grad. Han var deroppe for at lære Grønlænderne Tilberedning af Klipfisk. Denne Hans Hansen udtaler videre, at han synes, der er saa meget, der maatte knytte Færing og Grønlænderne sammen, Færingerne er ogsaa kun et lille Folk som det grønlandske.

„Han hilste med Glæde disse Færingers Ankomst hertil, og der var for ham noget tiltalende i, at denne Mur, der hidtil havde holdt fremmede fra Landet, saaledes var blevet brudt“.

Og et andet Medlem af Nordgrønlands Landsraad, Jens Rosing, udtalte Ønsket om, at Færingerne maatte faa Lov til at fiske, som de ønskede det

„paa Betingelse af, at de garanterede for at ville tage Grønlænderne om Bord som deres ligestillede og ikke som lejede; i modsat Fald vilde han tage Afstand fra Forslaget“.

Denne Forhandling endte med, at 7 Medlemmer af Nordgrønlands Landsraad stillede Forslag om følgende Udtalelse:

„at de ser med Betænkelighed paa, at den midlertidige Lov forlænges, men finder, at hvis Lovgivningsmagten i Danmark forlænger Loven, da maa Lovgivningsmagten af al Eyne stræbe at gennemføre, at Grønlænderne aabnes Mulighed for at komme som Partifiskere om Bord paa hvert eneste Skib, som Tilladelsen gives til, paa lige Fod med det øvrige Mandskab, og at der hertil kun udtages Eliten af grønlandske Fiskere og kun saadanne, som selv stræber at blive selvstændige, moderne Fiskere og Baadere“.

Der var 7 Medlemmer af Nordgrønlands Landsraad, der sluttede sig til denne Udtalelse, og jeg vil meget indtrængende henstille til den højtærede Minister, at han gør sit til, naar nu Spørgsmaalet paa ny forelægges for Landsraadene deroppe — og jeg gaar ud fra, at det vil ske i den kommende Sommersamling —, at dette Spørgsmaal saa virkelig kommer til Drøftelse i Sydgrønlands Landsraad, ligesom det har været drøftet i Nordgrønlands Landsraad.

Og jeg vil meget henstille til den højtærede Minister, at han gør, hvad han kan for, at der kan komme Grønlænderne om Bord paa Færingernes Fiskekuttere allerede ved det nu tilstundende Fiskeri i Sommer. Jeg er sikker paa, at et saadant Samarbejde mellem Grønlænderne og Færingerne vil bortrydde en hel Del af de Fordomme, som findes hos Grønlænderne imod det færøske Fiskeri

deroppe. Jeg er lige saa overbevist som det ærede Medlem Hr. Samuelson om, at der er Fisk nok, baade til Grønlænderne, til Færingerne og til andre Statsborgere, som maatte komme op og fiske dér.

Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Hendriksen i, at det har intet paa sig med denne Frygt for, at Fiskeriet skulde virke skadeligt for Fiskens Indtrængen i de indre Farvande, i Fjordene. Der er for øvrigt ogsaa et Medlem af Sydgrønlands Landsraad, den unge Præst, som jeg citerede, der tager Afstand fra denne Begrundelse. Der er Fisk nok deroppe, bare vi kan enes om i Samdrægtighed at fange dem til Gavn for baade Grønlænderne og Færingerne og andre danske Statsborgere.

Jeg skal dermed anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg er taknemmelig for den Tilslutning, som Lovforslaget fra alle Sider har faaet.

Der er i Forbindelse med Behandlingen af dette Forslag, som jo er af rent midlertidig Karakter, rejst meget omfattende Spørgsmaal, først og fremmest nu af det ærede Medlem Hr. Povlsen, som nævnte Ønsket om Monopolets Ophævelse, Landets Aabning og som Forberedelse dertil bl. a. ogsaa dette, at der skaffedes Grønlænderne Adgang til at komme om Bord i Færøskibene for paa lige Vilkaar at deltage i Fiskeriet. Det er jo særdeles interessante Spørgsmaal, som her rejstes fra flere ærede Taleres Side, Spørgsmaal, som det naturligvis er fristende at diskutere, som det kan blive nødvendigt i en nær Fremtid at behandle og forhandle om, men Spørgsmaal, som det synes mig at Anledningen, som her benyttes, kun har en meget ringe Tilknytning til.

Hvis vi skal naa til en blivende Ordning af Færingers Adgang til at fiske paa det grønlandske Territorium eller, hvad der var endnu bedre, hvis Danske i Almindelighed vilde deltage i dette Fiskeri, saa er det jo utvivlsomt saaledes, at vi bør tilstræbe en Samvirken mellem de fremmede og den grønlandske Befolkning; men saa længe vi holder os til det rene Forsøgsstadium, indskrænker os til at lovgive for en Sæson ad Gangen, tror jeg ikke, der vil være nogen Anledning til at søge en saadan Ordning tilvejebragt og de Hindringer overvundet, som en saadan Ordning højst sandsynligt vilde støde paa.

Det har jo vist sig, at denne Adgang til at fiske paa et Territorium indenfor Tremilegrænsen, men udenfor den Linie,